

ΕΡΩΤΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΧΑ;

19-10-1971

Κρουστάλια και μαλάματα κι' αντιφεγγίσματα διαμάντια,
λάμπουν δυο μαύρα μάτια σ' αγαπημένο φως.

Ολόδροσα νερά με το γαργάρισμά τους,
μοιάζουν τα ολόμαυρα μαλλιά, των ημερών τ' Απρίλη.

Χρυσό μελισσοκόφινό το όμορφό σου στόμα
και τιτιβίζουν λόγια μέλισσες κι ολόγλυκο το μέλι.

Τον άσπρο κύκνο ζήλεψε ο λαιμός και ψήλωσε σαν 'κείνου.
Και πήρες λυγισμό παλικάριού και δέρμα σκόνη πεταλούδας.

Και το ολόρθο στήθος σου, ναού αέρινος ο τρούλος.

Του φεγγαριού του ολόξανθου η μέση σου ο κύκλος,

Και όλη σου η κορμοστασιά, σαν φίδι στέκεται,

μαυλιστικό, σε κυπαρίσσια πόδια.

Ανέγγιχτο και ιερό ξωκκλήσι μού φαντάζεις,

κι έρχομαι ταπεινός προσκυνητής

και κοινωνώ τα ολόγλυκά σου χείλη.